

୨୮ ଫ୍ରେବୃଆରୀ ୨୦୨୪ ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟିଲପୋଡ଼ି

ଶୈବର୍ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତାରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଅଶ୍ୱହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍‌ଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓହ୍‌ଶହଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓହ୍‌ସୁଲୁହୁ ଅମ୍ମାବାଦ୍ ଫତ୍‌ହୁଲୁଲୁ ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍‌ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସ୍ତୋମିଦ୍‌ଦିନ୍ । ଇସ୍‌କା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍‌କା ନସ୍‌ତଜିନ୍ । ଇହ୍‌ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍‌ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନଅମତା ଅଲ୍‌ହିମ୍ ଶୈରିଲ୍ ମଗ୍‌ସୁବି ଆଲ୍‌ହିମ୍ ଓଲ୍‌ହାଲ୍‌ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଓର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଜୀବନୀର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତାରେ ଶୈବର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମହାଭାଗଙ୍କର ଭୂମିକା କ’ଣ ରହିଥିଲା, ତାହାର ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଯହୁଦିଙ୍କ ତରଫରୁ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ମଧ୍ୟ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଓ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଛେଳି ମାଂସରେ ବିଷ ମିଶାଇ ଖାଇବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହାର ବିସ୍ତୃତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ଶୈବର୍ ଜୟ କରିନେଲେ ଏବଂ ଯହୁଦିମାନେ ଅତି ଶୋଚନୀୟ ଭାବରେ ପରାଜିତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦୟା ଓ କରୁଣାର ସାଗର ପବିତ୍ର ଅବତାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପକୃତ ହେଲେ । ମହାଭାଗ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ କ୍ଷମା କରିଦେଲେ ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଗୃହରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସଭିଏଁ ଆଶ୍ଚସ୍ତ ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ସରଦାର ସଲାମ୍ ବିନ୍ ମୁଶକମ୍‌ଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଜୈନବ୍ ବିନତ୍ ହାରିସ୍ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ (ସୁସ୍ୱାଦ) ମାଂସ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପେସ୍ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ମୁଁ ମହାଭାଗଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ଆଣିଛି । ଏହି ଷତଯନ୍ତ୍ରରେ ସେ ଏକାକୀ (ମହିଲା) ସାମିଲ ନଥିଲେ, ବରଂ ଅନ୍ୟ କିଛି ଲୋକ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଅନୁମତି କ୍ରମେ ସେହି ବ୍ୟଞ୍ଜନ ତାଙ୍କ ସାମନାରେ ପେସ କରାଗଲା ଏବଂ ସେହିସ୍ଥଳେ ହଜରତ ବିଶର୍ ବିନ୍ ବରା^{ଅ.ଅ} ମଧ୍ୟ ଆଉ କେତେକ ସାହାବାଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ମହାଭାଗ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ମାଂସ ଟୁକୁଡ଼ା ନେଇ କିଛି ସେବନ କଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ସହସା (ସାହାବାମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ; ଏହି (ଖାଦ୍ୟ ସେବନ କରିବାରୁ) ନିଜ ହସ୍ତ ଫେରାଇନିଅ । କାରଣ ଏହି ମାଂସ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ, ଏଥିରେ ବିଷ ମିଶା ଯାଇଛି । ହଜରତ ବିଶର୍ ବିନ୍ ବରା^{ଅ.ଅ} ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାହାକୁ ସେବନ କଲି ସେତେବେଳେ ମୋତେ କିଛି ଅନୁଭୂତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଥି ସକାଶେ କିଛି କହିଲି ନାହିଁ, ଯେ ଏତଦ୍ ଦ୍ୱାରା ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଖାଇବାରେ ବିଘ୍ନ ଘଟିବ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମହାଭାଗ ଖାଦ୍ୟ ଟୁକୁଡ଼ା ସେବନ କଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଜ ଅପେକ୍ଷା ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସକାଶେ ଅଧିକ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଟୁକୁଡ଼ା ଓଗାଳି ଦେବା ଦେଖି ମୁଁ ପ୍ରସନ୍ନିତ ହୋଇଗଲି । ତେବେ ହଜରତ ବିଶର୍ ଏଯାବତ୍ ନିଜ ଆସନରୁ ଉଠି ନଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଶରୀରର ବର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ସେ ଏପରି ବ୍ୟାଧିରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ଯେ, ନିଜ ଚେଷ୍ଟାରେ କତ ବଦ ଲାଲ ପାରୁ ନଥିଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ପାଖାପାଖି ଏକ ବର୍ଷ ପରେ ତାଙ୍କର ନିଧନ ହେଲା । କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାନ୍ତୁୟାୟୀ (ସେହି ବିଷର ପ୍ରଭାବରେ) ହଜରତ ବିଶର୍ ନିଜ ବସିବା ସ୍ଥାନରୁ ଉଠିବାର ମଧ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ହରାଇ ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଜୈନକ ମହିଲାଙ୍କୁ ଡ଼କାଇଲେ ଏବଂ ପଚାରିଲେ ତୁମକୁ ଏପରି ଜଘନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କିଏ କହିଥିଲା ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା ମୁଁ ଏହା ଚିନ୍ତା କଲି ଯେ, ଯଦି ଆପଣ କେବଳ ଜଣେ ସମ୍ରାଟ ହୋଇଥିବେ ତେବେ

ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କ କବଳ (ଅତ୍ୟାଚାର)ରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଯିବୁ । ଆଉ ଯଦି ଆପଣ ଅବତାର ହୋଇଥିବେ ତେବେ ଏହାର ସୂଚନା ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏପରି ଉନ୍ନତ କାଣ୍ଡ ଭିଆଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମହାଭାଗ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମହିଳା ସହିତ ନମ୍ର ଆଚରଣ କଲେ । ଯେତେବେଳେକି ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନାନୁଯାୟୀ ହଜରତ ବିଶ୍ୱ ଋ.ଅ.ଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବା ପରେ ସେହି ମହିଳାକୁ ହତ୍ୟା କରିଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ସହି ବୁଖାରୀର ଏକ ବର୍ଷନାନୁଯାୟୀ ସେହି ମହିଳାକୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ସହି ବୁଖାରୀରେ ହଜରତ ଆଏଶା ଋ.ଅ.ଙ୍କର ବର୍ଷନା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ନବାଗ୍ରେଷ୍ଟ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ଋ.ଅ. ଶଯ୍ୟାସାୟୀ ଅବସ୍ଥାରେ କହୁଥିଲେ; ହେ ଆଏଶା! ମୁଁ ସେହି (ବିଷାକ୍ତ) ଖାଦ୍ୟ ଜନିତ ବେଦନା ଯାହାକି ମୁଁ ଖୈବର୍ ବିଜୟ ଉପରାନ୍ତେ ସେବନ କରିଥିଲି ସର୍ବଦା ଅନୁଭବ (ଭୋଗ) କରୁଅଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସେହି ବିଷର ପ୍ରଭାବରେ ନିଜ ଶିରାପ୍ରଶିରା କଟିଗଲା ପରି ଅନୁଭବ କରୁଅଛି । କେତେକ ଇତିହାସକର୍ତ୍ତା ଏଥିସକାଶେ ନବାଗ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କହନ୍ତି, ହୁଜୁର ଋ.ଅ.ଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ଖୈବର୍ରେ ସେହି ବିଷାକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଘଟିଲା ଏବଂ ଏପରି ନବାଗ୍ରେଷ୍ଟ ଶହିଦ୍‌ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଆଉ ଆପଣ ଋ.ଅ. ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବଗ୍ରେଷ୍ଠ ଶହିଦ୍ । ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନଫୁର ଋ.ଅ. କହିଲେ; ନବାଗ୍ରେଷ୍ଟ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ଋ.ଅ.ଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଜଣେ ଅବତାର ତ ସେହି ଉଚ୍ଚାସନ ଓ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅଧିକାରୀ ଯେ ସେ ଏକାଧାରରେ ସିଦ୍ଦିକ୍ (ସତ୍ୟବାଦୀ) ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଶହିଦ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ଯହୁଦିମାନେ ତ ସେହି ବିଷର କୁପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଚମ୍ପକାର ସ୍ୱଚକ୍ଷୁରେ ଅବଲୋକନ କରିବା ସହିତ ଏହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ, ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ଋ.ଅ. ଆଦୌ ଜଣେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅବତାର ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେତେକ ସରଳ ଓ ଅଶିକ୍ଷିତ ମୁସଲମାନ ସେହି ବିଷ ଦ୍ୱାରା ହୁଜୁର ଋ.ଅ.ଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ କଦାପି ସେହି ବିଷାକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ନଥିଲା । ତାହା ଦ୍ୱାରା ହୁଜୁର ଋ.ଅ.ଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଷ୍ଟ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା (ହଦିସ୍ ପୁସ୍ତକରେ) ମାତ୍ର ତାହା ହିଁ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ।

ଖୈବର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ହଜରତ ସଫିୟା ଋ.ଅ.ଙ୍କ ବିବାହର ବର୍ଷନା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଖୈବର୍ ସ୍ଥଳେ ଯେତେବେଳେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ କଏଦୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଦହିୟା ହୁଜୁର ଋ.ଅ.ଙ୍କ ଅନୁମତିକ୍ରମେ ହେଇ ବିନ୍ ଅଖତବ୍ କନ୍ୟା ହଜରତ ସଫିୟା ଋ.ଅ.ଙ୍କୁ (ସାଥିରେ) ନେଇଗଲେ । ଏଥିରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଜୁର ଋ.ଅ.ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ; ହେଇ ବିନ୍ ଅଖତବ୍ କନ୍ୟା ତ ବନ୍ଦୁ ନଜିର୍ରେ ରାଜକନ୍ୟା ଏବଂ ସେ ନବାଗ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି । ଏଥିରେ ହୁଜୁର ଋ.ଅ. କହିଲେ; ତାଙ୍କୁ ଡାକି ଆଣ ତତ୍ପକ୍ଷାତ ମହାଭାଗ ହଜରତ ଦହିୟା ଋ.ଅ.ଙ୍କୁ କହିଲେ, ସଫିୟାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ନେଇଯାଅ । ହଜରତ ଅନସ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି; ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହଜରତ ସଫିୟା ଋ.ଅ.ଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଦେଲେ । ମସନଦ୍ ଅହେମଦ ବିନ୍ ହମ୍ଲ (ହଦିସ୍)ର ବର୍ଷନାନୁଯାୟୀ ହୁଜୁର ଋ.ଅ. ହଜରତ ସଫିୟା ଋ.ଅ.ଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ସମୟରେ କହିଲେ; ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରୁଅଛି, ଏବେ ତୁମେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ମୋ ସହିତ ବିବାହ କରିପାର ଅଥବା ନିଜ କବିଲା ଆଡ଼କୁ ଫେରି ଯାଇପାର । ଏଥିରେ ହଜରତ ସଫିୟା ମହାଭାଗଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା (ପ୍ରସ୍ତାବ)କୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ।

ଖୈବର୍ର ସମସ୍ତ ମାମଲା ସମାଧାନ କରିବା ପରେ ନବାଗ୍ରେଷ୍ଟ ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ଏବଂ ୬ମାଇଲ ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ମହାଭାଗ ଅବସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଯଦ୍ୱାରା ହଜରତ ସଫିୟା ଋ.ଅ.ଙ୍କର ବିବାହ (ବିଧି) ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ସଫିୟା ଋ.ଅ. ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖିବାକୁ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ, ସେହିପରି ହିଁ କରାଗଲା । ପାଖାପାଖି ୧୨ ମାଇଲ ଯାତ୍ରା କରିବା ପରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହିସ୍ଥଳେ ସଫିୟା ଋ.ଅ.ଙ୍କର ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ ସଫିୟା ଋ.ଅ. ବର୍ଷନା କରନ୍ତି, ମହାଭାଗ ଖୈବର୍ର ଖୁର୍ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଭୟ ଘାରିଲା

ଯେ, ମୋର ଜାତିର ଲୋକେ ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ସାଧୁତ କରି ନଦିଅନ୍ତୁ । ତେଣୁ ମୁଁ ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ (ଫୈବର୍ ଠାରୁ) ଅଧିକ ବ୍ୟବଧାନରେ ଅଟକିବାକୁ ନିବେଦନ କଲି । ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆଚରଣର ପ୍ରଭାବ ଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା ହଜରତ ସଫିୟା ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଠାରୁ ବଳି ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରିୟ ନଥିଲା ।

ହଜରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନସାରୀ ^{ର.ଅ} ସେଦିନ ରାତିରେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଶିବିର ବାହାରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେହି ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ ଓ ଅନୁରାଗ ଯୋଗୁଁ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} ତାଙ୍କୁ ଦୁଆ (ଆର୍ଗୀବାଦ) ଦେବାର ମଧ୍ୟ ବର୍ଷନା ମିଳୁଅଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କର ଅତି ସାଧା ଓ ସତ୍ୟ ଓଲିମା (ବିବାହ ଭୋଜି)ର ଆୟୋଜନ କରାଗଲା । ସେହିସ୍ଥଳେ ତିନିଦିନ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ପରେ ଇସଲାମୀୟ ସେନା ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା । ହଜରତ ସଫିୟା ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ମହର୍ (ଦୈନିକ) ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା (ଶୁଳ୍କ)ରେ ସ୍ଥିର ହେଲା । ଏହିସ୍ଥଳେ ହଜରତ ସଫିୟା ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ଏକ ସ୍ୱପ୍ନର ମଧ୍ୟ ବର୍ଷନା ମିଳେ । ସେ କୁହନ୍ତି; ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଆଗମନର କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲି ଯେ, ସ୍ୱପ୍ନର (ମଦିନା) ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଆସି ମୋ ପଶତରେ ଖସି ପଡ଼ିଲା । ହଜରତ ସଫିୟା ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ୫୦ହିଜରୀରେ ଦେହାନ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଜମ୍ମୁତୁଲ୍ ବକିରେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟିକ୍ରିୟା ସମାପନ ହୋଇଥିଲା ।

ହଜରତ ସଫିୟା ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ବିବାହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ (ଇତିହାସବିତ୍) ମନ୍ଦ ଶୈଳୀରେ ଆପତ୍ତି କରିଥାନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ସଫିୟା ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତାର ପ୍ରଶଂସା ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଦହିୟା ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ଠାରୁ ସଫିୟା ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ ମାଗି ସ୍ୱୟଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିନେଲେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଝୁର ^{ଅ.ବ} ପ୍ରଥମ ଖଲିଫା ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ଏକ ଗଦ୍ୟାଂଶ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଆରବ ଦେଶରେ ଏହି ପରମ୍ପରା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ଯେ ଜୟ କରିଥିବା ଦେଶରେ ଶାନ୍ତି ଶୁଖିଲା ରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ନିଜ ପ୍ରତି) ସ୍ନେହ ଆଦର ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ସକାଶେ ଉକ୍ତ ଦେଶର ରାଜକନ୍ୟା ଅଥବା ରାଣୀ ସହିତ (ବିଜେତା) ବିବାହ କରୁଥିଲେ । ଏତଦ୍ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଜନତା ଓ ରାଜବଂଶ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଯାଉଥିଲେ ।

ମହାମାନ୍ୟ ହୁଜୁର ଅନଝୁର ^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ} ଏହି ବିବାହ କରିବାର ଯେତେବେଳେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ନଥିଲା, ଯାହାକି ବର୍ଷନା କରାଯାଉଛି । ବରଂ ମହାଭାଗଙ୍କର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବା ଥିଲା । ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିଲା । ଯେପରିକି ସ୍ୱୟଂ ଅଲ୍ଲାଃ କୁହନ୍ତି, କହିଦିଅ! ଯେ ମୋର ଉପାସନା, ମୋର ବଳିଦାନ, ମୋର ଜୀବନ ଓ ମୋର ମୃତ୍ୟୁ କେବଳ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଯେ ସକଳ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ଯିଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସକାଶେ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ପାଦେ ପାଦେ ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାଃ ସ୍ୱୟଂ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ସେ ଭଲା ଏପରି (ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ନିଜ ଆତ୍ମା କିପରି ନେଇପାରିବ । ତେବେ ଏହି ବିବାହ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଦୈବୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ହୋଇଥିଲା, ହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପରିଣାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଲ୍ୟାଣପ୍ରଦ ସିଦ୍ଧ ହେଲା । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ^{ଅ.ସ} ସ୍ମରଣିତ ପୁସ୍ତକ “ଆଇନା କମାଲାତେ ଇସଲାମ୍”ରେ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି; ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାହାବାଙ୍କ ମନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିନ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସ୍ଥା ରହିଥିଲା ଯେ, ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକଙ୍କର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଓ କଥନ ଐଶ୍ୱାବାଣୀ ବ୍ୟତୀରେକେ ନଥିଲା.. । ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଣୀ ! ଯାହାଙ୍କ ହାତ ମୁଠାରେ ମୋର ଜୀବନ ନାଟିକା ରହିଛି, ମୋ ଦ୍ୱାରା ଯାହାକିଛି ସାଧୁତ ହୋଇଥାଏ ତେଣିକି ତାହା ପ୍ରବଚନ ହେଉ ଅବା ବ୍ୟବହାରିକ (ଆଚରଣ) ସେ ସବୁକିଛି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁମତିକ୍ରମେ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଏହା କୁହାଯାଏ କି ସେହି ହଦିସ୍

ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ କେତେକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମହାଭାଗଙ୍କ ପ୍ରୟାସଗତ ତୁଟିର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ଯଦି ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥନ ଅବା କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀ ଦୈବୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଧାରରେ ଥିଲା ତେବେ ଭୁଲ କିପରି ହେଲା ? କ’ଣ ମହାଭାଗଙ୍କୁ ସେଥିରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୩} କୁହନ୍ତି; ଏହାର ଉତ୍ତର ଏହିକି ଯେ.. ଆମେ ଏହି ପ୍ରୟାସଗତ ତୁଟିକୁ ମଧ୍ୟ ଦୈବୀବାଣୀ ଠାରୁ ପୃଥକ ମଣୁ ନାହୁଁ । କାରଣ ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏକ ସାଧାରଣ କଥା ନଥିଲା.. । କେତେକ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିଧାନ ଅବତାରଙ୍କ ବୁଝାମଣା ଓ ଜ୍ଞାନକୁ ନିଜ ଅଧୀନ କରି ନେଇଥାଏ ସେତେବେଳେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଥବା କଥନ ଭୁଲରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାଧୁତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେହି ଭେଦ ଯାହାକି ଜାଣିବୁଝି କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ଓହ୍ଲିର ଦରିଆ ତୀର ବେଗରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସାଧୁତ ହୋଇଥିବା ତୁଟି ମଧ୍ୟ ଭାଗରୁ ଦୂର ହୋଇଯାଏ । ଯେପରିକି ତାହା କଦାପି ଘଟି ହିଁ ନଥିଲା.. । ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରିୟ ମୁନିବ ଓ ସରଦାର ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{୧.୩}ଙ୍କର ଦଶ ଲକ୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅଥବା ନୀତିବାଣୀରେ ଐଶ୍ୱୀ ନିଦର୍ଶନର ଝଲକ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଅଛି । ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଚରଣ ଓ ଉଚ୍ଚାରଣରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାର ପ୍ରକାଶ ଝଟକୁ ଅଛି । ଆଉ ଯଦି ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମାନବୀୟ (ତୁଟିର) ଗନ୍ଧ ଆସେ ତେବେ ସେଥିରେ କ’ଣ ବା କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । ବରଂ ଏହା ତ ଜରୁରୀ ଥିଲା ଯେ, ମାନବୀୟ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ କଦାଚିତ୍ ଏପରି ଘଟିବା ମଧ୍ୟ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଯଦ୍ୱାରା (ଲୋକେ) ଶିରକ୍ ଜନିତ ମହାପାପର ଶିକାର ହୋଇ ନଯାନ୍ତୁ ।

ସୁତରାଂ କୌଣସି ହଦିସ୍ ଅଥବା ଇତିହାସ ତଥା ଜୀବନୀର ପୁସ୍ତକରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{୧.୩}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଥିଲେ, ତାହା ଉପର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଆୟତ ଆଲୋକରେ ଏବଂ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୩}ଙ୍କ ଆଲେଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶରେ ଦେଖି ପରଖିବା ଉଚିତ୍ । ନା କି ଆରୋପ ଲଗାଇ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଇତିହାସକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଏହା ମନେ କରିନେବ ଯେ, ଆମେ ନିରୁତ୍ତର ହୋଇ ଯାଇଛୁ । ମହାମହିମ ହୁକୁର ଅନଝୁର^{୧.୩} କହିଲେ; ଦୁଇଦିନ ପରେ ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସ ଆରମ୍ଭ ହେଉଅଛି । ଅଲ୍ଲୁଃତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉପକୃତ ହେବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଏଥି ସକାଶେ ଦୁଆ ଏବଂ ଉଦ୍ୟମ ମଧ୍ୟ କରିବେ । ଖୁତ୍ବାର ପରିଶେଷରେ ହୁକୁର ଅନଝୁର^{୧.୩} ଶ୍ରୀମାନ ଚୌଧରୀ ମୁହମ୍ମଦ ଅନଝୁର ରିୟାଜ୍ ସାହେବ ପିତା ଶ୍ରୀମାନ ଚୌଧରୀ ମୁହମ୍ମଦ ଇସଲାମ୍ ସାହେବଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ତାଙ୍କ ନମାଜ ଜନାୟାଃ ଗାଏବ ପାଠ କରିବାର ଘୋଷଣା କଲେ ।

ଅଲ୍ହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହମ୍ଦୁହୁ ଓ ନସତଇନ୍ଦୁହୁ ଓନସତର୍ଘିରୁହୁ ଓନୁମିନ୍ଦୁ ବିହି ଓନତଓକକଲୁ ଅଲ୍ଲେହି ଓ ନଉଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସୁହ୍ଦିହିଲ୍ଲା ଫିଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଜ୍ଲିଲ୍ଲହୁ ଫିଲା ହାଦିସ୍ତା ଲହୁ ଓନଶହ୍ଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓନଶହ୍ଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହମ୍ଦୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍ନଲ୍ଲାହା ସ୍ତାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍ସାନି ଓଇତାଇଜିଲ୍ କୁରବା ଓସୁନ୍ହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍ଶାଲ୍ ଓଲ୍ ମୁନକରି ଓଲ୍ ବରକ୍ ସଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ସ୍ତୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍ତହ୍ ସ୍ତୟତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲୟିକରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍ବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

28th February 2025

Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan